

sige, at fra ansvarlig udenlandsk Side foreligger der mig bekendt ingen Udtalelser. Det skulde da lige være en Udtalelse som den, den forrige engelske Premierminister fremsatte i Genève, men den gik jo nærmest i anerkendende Retning, saa den kan man da ingenlunde anvende imod Forslaget. Saa ved jeg nok, at der i visse svenske Højreblade har været talt om vort Forslag, og der har ogsaa i et stort fransk Blad været talt derom. Om det sidste vil jeg sige, at det er jo ingen Hemmelighed, hvor den Fugl er udruget, som har sunget for det franske Blad, og jeg vil sige, at vi er vel tjent med adskillige af vore Sangfugle i Udlandet. Mon det ikke netop skulde være den Slags, der bidrager til at skade vort Land i Udlandets Øjne, om noget gør det? Naa, man kan jo ikke forhindre Folk i at snakke, selv om de sidder i Udlandet, men man kan lade være at tillægge deres Udtalelser nogen Betydning, for vi ved jo alle, hvor lidt de i Virkeligheden betyder.

Saa er der Udsigterne for Gennemførelsen. De skal jo efter de Udtalelser, der faldt fra de ærede Ordførere, jeg før nævnte, være yderst ringe. Men er de nu ogsaa det? Nej, det er de ingenlunde. Der er for det første dette at tage Hensyn til, at der i Aar har været to Valg, og det forekommer mig, at disse tydeligt gik i en bestemt Retning: Vælgerne gik til de Partier, der vil Afrustning, og fra de Partier, der ikke vil det. Det er en Kendsgerning, og Kendsgerninger lader sig som bekendt ikke benægte, og jeg vil da gerne spørge Venstre, om de endnu med de blodige Strimer paa Ryggen fra Valget vedblivende tør modsætte sig Vælgerflertallets Villie. Men jeg kunde tænke mig, at en senere Taler vilde forlange yderligere Beviser, og det kunde jeg navnlig i Betragtning af den ene Ordførers borgerlige Metier tænke mig. Nu kan jeg naturligvis ikke fremlægge saadanne Beviser i stor Mængde, men jeg kan dog fremlægge nogle, og med den højt-ærede Formands Tilladelse vil jeg gerne nævne et Par. Der staar i Ryslingebogen for 1923 en Tale, som Forstander Alfred Povlsen holdt ved et Aarsmøde, og deri siger han bl. a.: „at hele Verden over lyder der et Raab om Genrejsning. Men — fuldstændig Afrustning er imidlertid en Hovedbetingelse for Genrejsning og den eneste Garanti for varig Fred“. Det er en Højskolemand, der dog maa formenes at have ikke saa ringe Kendskab til, hvad der rører sig i Befolkningen. Nu ved jeg godt, at man vil sige, at den Mand tænkte paa Afrustning i al Almindelighed over hele

Verden (*Fraenkel*: Ja). Det ærede Medlem siger ja, og det skal han ogsaa have Ret til. Jeg var forberedt paa, at dette Ja vilde komme, og derfor har jeg nogle andre Beviser, om hvilke det samme ikke kan siges. Der er et kristeligt Blad, der hedder „Maalet og Vejen“, udgivet af „Kristelig-socialt Forbund“, og dette Blad har forespurgt forskellige Præster indenfor Folkekirken af forskellige Afskygninger om deres Mening, navnlig med Henblik paa det foreliggende Afrustningsforslag. En af disse, Pastor Birke i Terslev, siger efter at have udviklet, at al Krig er Synd — altsaa set fra et rent kristeligt Synspunkt —: „Men bliver saa ikke Konsekvenserne heraf Afrustning? Jo, thi er Krig Synd, er det ogsaa Synd at berede sig til Krig... Derfor er det min Overbevisning, at ser vi paa Krig som Synd, maa vi med det samme gaa med til Afrustning“ — stadigvæk med Henblik paa det danske Afrustningsforslag. Sognepræst Dreise ved Filipskirken i København siger: „Det kristne Standpunkt er for mig udtrykt i dette: Vi gør det ikke om mere. Krigen er en Ulykke og i sin inderste Rod en Skændighed. Mere nu end nogen Sinde. At den vil blive en Selvødelæggelse — mere nu end nogen Sinde — forpligter os Kristne til at tilraabe Verden og vore Brødre et: Ned med Vaabnene!“ — Pastor Geert-Jørgensen Vejlbj ved Aarhus siger: „Vor Militærordning, som den er, duer ikke. Mindre Militærvæsen duer vel mindre. Og mere har vi ikke Raad til. Saa falder min fornuftige Overvejelse sammen med min kristelige Overbevisning i dette: Afrustning og dermed Afskaffelse af almindelig Værnepligt og staaende Hær! Men Ordenspoliti i Landet og ved dets Grænser er nødvendigt“. Valgmændspræst Helweg i Ousted siger: „Skal der laves en ny Verdenskrig, saa er det sikkert ligegyldigt, om vi har vor lille Hær spredt om i Landet; og skal Storkapital og Imperialisme stadig holde Folket samlet ved Hjælp af den nationalt farvede Militarisme, saa tjener vi os selv, Sandheden og Folkene bedst ved at træde ud af Dansen“. Det er ogsaa med tydeligt Henblik paa vort Forslag. Og saadan kunde jeg nævne en lang Række; det vilde føre for vidt at læse dem alle op, men de er til Tjeneste, det er Udtalelser fra Præster, der staar den store Befolkning meget nær, og jeg vil derfor gerne advare bl. a. det ærede Medlem Hr. N. Neergaard imod alt for fuldt og fast at tro paa, at der ikke ude i den store Befolkning er Flertal for Afrustning.

Afrustningstanken og Afrustningskra-